

Warszawa, 30 stycznia 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 19250.

Eugenjusz Pieczonka
(Warszawa, Polska)
i Aleksander Stawicki
(Zielonka, Polska).

~~Kl. 34 I, 25/02~~

34f 29/12

Skrzynka do listów.

Zgłoszono 28 lutego 1931 r.
Udzielono 16 października 1933 r.

Skrzynka do listów według wynalazku niniejszego różni się od znanych skrzynek tem, że nie posiada z przodu ogólnych drzwi lub otworów do wrzucania korespondencji, a składa się z poszczególnych pudełek (fig. 1), tworzących skrytki i umieszczonych obok siebie (fig. 3). Skrzynka według wynalazku ma te zalety, że może być łatwo dostosowana do każdej liczby lokatorów danego domu, jest tania i nie psuje się, a jednocześnie daje zupełną gwarancję bezpieczeństwa. Fig. 1 przedstawia poszczególne pudełka w widoku z przodu, z tyłu i z boku. Pudełka te nie posiadają żadnych drzwiczek, natomiast od tylnej strony górna część ściany zaopatrzona jest w wycięcia.

W dolnej części po obydwu bokach pudełka te są zaopatrzone w otwory 12, przez które przeciągnięty jest pręt żelazny 4, łączący poszczególne pudełka w jedną całość i przechodzący przez otwory 5 w sztabach kątowych bocznych 7, tworzących obramowanie całości. Pręt ten 4 posiada trzpienie 13, przy pomocy których pudełka znajdujące się w położeniu poziomym podniesione zostają przez obrócenie rączki 16 do położenia pionowego. Górna krawędź skrytek (pudełek) przytrzymywana jest przez przednią krawędź żelaza kąтового 8, za które zachodzą rygle zameczków 15 poszczególnych skrytek.

Żelazo kątowe 8 jednym końcem zawie-

szony jest w otworze 18 sztaby kątovej, drugi koniec zaś połączony jest z dźwignią 10. Całość zawieszona jest na ścianie na sztabach kątowych 7 przy pomocy haków 6. Pręt dolny 4 (fig. 3), którego rączka znajduje się między boczną sztabą 7 i dźwignią 10, zamknięty jest przy zamkniętych skrytkach zamkiem 9. Po otwarciu zamka 9 listonosz obraca przy pomocy dźwigni 10 żelazo kątowe 8, dzięki czemu rygle zameczków 15 poszczególnych skrytek nie znajdują więcej oporu i poszczególne pudełka wszystkie naraz, obracając się na pręcie 4, odchylają się od ściany i opadają nadół, zatrzymując się w położeniu poziomem wskutek oparcia się dolną krawędzią o ścianę. Na fig. 3 przedstawione jest odchylone pudełko, do którego listonosz wkłada korespondencję przez otwór 11. Po złożeniu korespondencji do poszczególnych pudełek, pudełka te powracają znowu do swojego położenia pionowego, zapomocą trzpieni 13 pręta, poczem zapomocą dźwigni 10, połączonej z żelazem kątowym, zamyka się wystające rygle zameczków 15 poszczególnych skrytek, a przez obrót żelaza kąтового 8 przyciska dźwignią 10 rączkę pręta 16 i zamyka na zamek główny 9. Poszczególni właściciele skrytek

otwierają normalnie swój zamek 15, przez co skrytka swoim ciężarem opada nadół do położenia poziomego 14 (fig. 3). Po wyjęciu korespondencji podnosi się skrytkę do położenia pionowego, zamykając ją na klucz.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Skrzynka do listów, znamienna tem, że złożona jest w jedną całość z oddzielnych pudełek, nie posiadających od tylnej strony zamkniętej ściany.

2. Skrzynka według zastrz. 1, znamienna tem, że poszczególne pudełka, zaopatrzone w zameczki (15), są umieszczone pomiędzy ramami kątowymi (7) i są wszystkie zawieszone na jednym pręcie (4) z rączką (16) i z trzpieniami (13) do podnoszenia pudełek z położenia poziomego do położenia pionowego dla jednoczesnego ich zamknięcia ramą kątową (8), umieszczoną nad pudełkami i złączoną z dźwignią (10), koniec której zamykany jest na zamek (9).

Eugenjusz Pieczonka.
Aleksander Stawicki.

Fig. 1

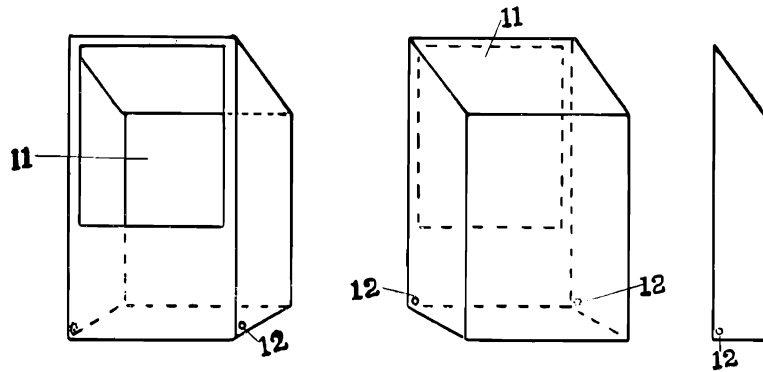

Fig. 2

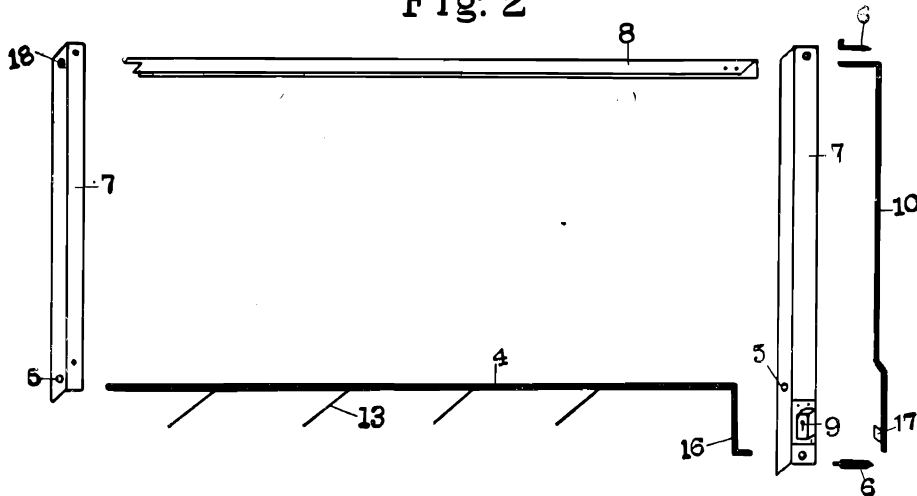

Fig. 3

